

21.08.1968 - 21.08.1969

21.08.1968 ca. 4 Uhr morgens

Grossmami weckt mich, wie jeden Tag diese Woche. Absolviere ein dreiwöchiges Praktikum in der Galvanischen Werkstatt im Forschungsinstitut (Rybitví, Pardubice) in dem mein Vater arbeitet. Nun dieser Tag ist nicht wie jeder Andere. Um richtig wach zu werden, schalte ich immer das Radio an und gehe duschen. In der Zwischenzeit vorbereitet sie das Frühstück und Pausenbrot. Das Radio ist still, zwischendurch kommt nur ein Rauschen durch. Keine Musik, keine genaue Zeit, keine Nachrichten, nichts. Ich nehme das nicht richtig zur Kenntnis. Bin noch nicht ganz wach, denke, das Radio hat wieder mal Probleme in Schwung zu kommen. Wir frühstücken. Ziehe mich an und mache mich auf den Weg. Jeden Morgen muss ich mit dem Trolleybus zur Arbeit. Mit Auto ist es nicht sehr weit, mit öffentlichen Verkehrsmitteln dauert die Fahrt doch fast eine Stunde. Bin etwas spät dran. Muss um 6 Uhr gestempelt haben, hoffe, dass ich es doch noch rechtzeitig schaffe. Komme aus dem Haus. Muss ein paar Meter bis zur Haltestelle laufen. Alles fühlt sich normal an. Der Trolleybus hat Verspätung, es wird nichts mit rechtzeitig zu kommen. Die Strassen sind wie leergefegt. Im Bus sind die Leute ungewöhnlich ruhig, wie versteinert, manche weinen, es wird gar nicht geredet auch unter Leuten nicht die sich kennen. Es ist eigenartig, so eine bedrückte Atmosphäre habe ich noch nie erlebt. Nach einer mir unendlich erscheinenden Fahrt komme ich im Institut an. Der Pförtner ist nicht da. In der Werkstatt endlich erfahre ich was los ist: Die Russen, resp. die Armee des Warschauer Paktes hat in der Nacht die Tschechoslowakische Grenze an verschiedenen Orten mit schwerem Gerät, Panzerfahrzeugen überschritten. Was das in der ganzen Tragweite zu bedeuten hat, konnte niemand erklären. Das es nichts Gutes heisst, war uns allen klar. Die Freiheit des Prager Frühlings währte nur kurz. Aber die Hoffnung stirbt zuletzt...

Völlig verängstigt, zutiefst schockiert, traurig – die Gefühle kann man gar nicht richtig beschreiben, komme ich zu Hause bei Grossi an. Sie hat sich grosse Sorgen gemacht. Sie wusste sehr wenig, was draussen vor sich ging.

Was jetzt, telefonieren kann man nicht. Mein Bruder Martin ist bei unserer anderen Grossmutter in den Sommerferien auf dem Land in Cejetice, Mlada Boleslav. Meine Eltern weilen in der Schweiz. Die Flüge annulliert. Telefonverbindungen gekappt oder dauernd besetzt.

So haben wir uns mit meiner Grossmutter so gut es ging zu Hause eingerichtet. Noch Einkäufe getätigt und gewartet. Versucht an Informationen über das Radio oder Bekannte im Haus, der näheren Umgebung zu gelangen.

Unterdessen versuchen meine Eltern uns in die Schweiz über das Rote Kreuz in Genf zu überführen. Es geht nicht, dafür sind wir zu alt, dies funktioniert nur für Säuglinge. Schlussendlich kommen sie über grosse Umwege, über Österreich, über die Grenze bei Wien (wie genau kann man nicht mehr nachvollziehen) mit Zug, Bus, Taxi, Privatautos nach Hause.

Prolog

Von 10. bis 29. Juli 1968 war ich bei einer befreundeten Familie in Matzendorf SO in den Sommerferien. Als sich der Hausherr von mir am Flughafen in Zürich verabschiedet hat, sagte er folgendes: «Wenn die Russen kommen, muss du deine Mutter und deinen Bruder packen und zu uns in die Schweiz kommen. Dein Vater findet schon selber einen Weg raus.» Als ich es zu Hause in der Familie erzählt habe, haben wir alle so herzlich darüber gelacht...

Pikant. In der Tschechoslowakei wusste man über die Vorbereitungen einer Invasion des Warschauer Paktes nichts. Im Westen ja.

Antonov An-12
Trolleybus in Pardubice
Soldaten Warschauer Paktes in Pardubice

Antonov An-12
Trolejbus v Pardubicích
Vojáci Varšavského Paktu v Pardubicích

03.00 Landung der sowjetischen Flugzeuge An-12 und An-24 auf Militärflughäfen Hradec Kralove, Junge, Mošnov, Pardubice, Slatina und Zatec, die von Fallschirmjäger schnell besetzt werden.

04.20 Agentur TASS sendet eine offizielle Erklärung, dass die Truppen des Warschauer Paktes in die Tschechoslowakei auf Antrag der Partei und deren Staatsbeamten kamen ... Die überwiegende Mehrheit der Welt, einschliesslich der kommunistischen Parteien der meisten Staaten, verurteilt jedoch die Besetzung

Die ungefähre Tragweite konnten wir uns mit den Kollegen im Laufe des Tages ausmalen. Das Institut liegt auf der Flugroute von Prag nach einem neu erstellten Militärflugplatz in Pardubice. Am Vormittag fliegt ein Aufklärungshubschrauber über uns. Am Nachmittag fliegen die ersten Transportflugzeuge An-12 und An-14 im Tiefflug über uns. Ein Bild, das sich tief im Gedächtnis einbrennt. Bis am späten Nachmittag werden wir im Institut-Areal aufgehalten. Die Situation in der Stadt ist unklar. Keine Busverbindungen vorhanden. Mit einem der ersten Buse kann ich dann nach Hause fahren. In den Strassen und an den wichtigen Kreuzungen stehen bereits gepanzerte Fahrzeuge, Tanks vollbeladen mit Militärs der russischen Armee...

In Prag

V Praze

21.08.1968 asi ve 4 hodiny ráno

Babi mně budí, jako každý den tohoto týdne. Momentálně absolvuji třítydenní praktikum v galvanické dílně ve VÚOS (Výzkumný ústav organických syntéz, Rybitví, Pardubice), kde pracuje můj tati. Jenomže, tento den není jako každý jiný. Abych se správně probudila, zapnu rádio a jdu se sprchovat. Mezitím mi babi připravuje snídani a svačinu. V rádiu je ticho, někdy tam trochu zašumí. Žádná hudba, žádný přesný čas, žádné zprávy, nic. Ani to správně nerealizují. Ještě nejsem úplně vzhůru. Myslím si, naše rádio má zase problémy se rozjet. Nasnídáme se, obléknu se a vydám na cestu. Každé ráno jedu trolejbusem do práce. Autem to není ani tak daleko, ale hromadnou dopravou trvá cesta skoro hodinu. Mám zpoždění. Musím v 6 hodin razítkovat. Doufám, že to stejně ještě stihnu. Vyjdu z domu. Na stanici je to jen pár metrů. Vše vypadá docela normálně. Trolejbus má zpoždění. Přijít včas můžu zapomenout. Ulice zejí prázdnotou. V trolejbusu jsou lidi nezvykle tiší, jak zkamenělí. Někteří plakají, nikdo nemluví ani se známými. Je to zvláštní, takovou atmosféru jsem ještě nikdy nezažila. Po dlouhé, mi připadající nekonečné jízdě dorazím konečně do výzkumného ústavu. Vrátnice je prázdná. V dílně se konečně dozvím co se děje: Rusové, resp. těžce vyzbrojená Vojska varšavské smlouvy v noci překročila na různých místech hranice Československa. Jaký dosah tato událost dále bude mít nemohl nikdo vysvětlit, že to znamená nic dobrého nám všem bylo jasné. Svoboda «Pražského jara» trvala velmi krátce. Naděje umírá jako poslední...

Přibližný rozsah jsme si mohli představit během dne. Výzkumný ústav leží na leteckém spojení mezi Prahou a nově postaveném vojenském letišti v Pardubicích. Dopoledne nás přelétne výzvědný vrtulník. Odpoledne létají hloubkovým letem, přímo nad námi transportní letouny Antonov An-12 a An-14. Obraz, který se zaryje do paměti. Do pozdního odpoledne jsme drženi na areálu institutu. Situace ve městě je nejasná. Žádné spojení hromadné městské dopravy. S jedním z prvních trolejbusů mohu konečně jet domů. V ulicích a na důležitých křižovatkách stojí obrněná vozidla, tanky plné ruských vojáků...

Vylekaná, šokovaná, smutná – tyto pocity se nedají popsat, dorazím domů k babi. Dělalala si velké starosti. Dozvěděla se velmi málo, co se venku děje.

Co teď? Telefonní spojení nefunguje. Bratr Martin je na letních prázdninách u naší druhé babi v Čejeticích, Mladé Boleslavi. Rodiče ve Švýcarsku a všechny lety anulované. Telefonní spojení přerušeno a nebo stále obsazené.

Tak jsme se s babi co možná nejlépe doma zařídily. Ještě nakoupily a čekaly. Stále jsme se pokoušely informovat se o situaci přes rádio, známé v domě a v okolí.

Mezitím se rodiče pokoušeli pomoci Červeného Kříže nás dostat do Švýcarska. Bohužel to nešlo. Na to jsme již byli moc staří. Tato cesta funguje jenom pro kojence. Konečně se přes velké okliky, povedlo rodičům přes Rakouský přechod u Vídně (kudy přesně se nedá již zjistit) vlakem, autobusem, taxíkem a privátním autem dostat domů.

Prolog

Od 10. do 29. července 1968 jsem trávila prázdniny u jedné spřátelené rodiny v Matzendorfu. Když se se mnou ten pán na letišti loučil, sdělil mi: «Až přijdou Rusové, musíš popadnout mámu a brášku a hned přijet k nám do Švýcarska. Tvůj otec už najde sám cestu ven.» Když jsem to doma vypravovala, krásně jsme se tomu zasmáli...

Pikantní. V Československu o přípravách invaze Varšavského Paktu nikdo nic nevěděl. Na západě ano.

DER EISERNE VORHANG

ŽELEZNÁ OPONA

PŘÍPRAVA

Tatiho první slova, až se konečně v srpnu 1968 po dlouhé cestě ze Švýcarska dostali s mamí domů, byly: «Pokavád tady ty svině budou, já tu nezůstanu.»
 Toto jsem se dozvěděla do moji tety při přípravě této brožurky.

Vycestovat z totalitárního státu není tak jednoduché. Na to je potřeba Visum země do které by člověk rád vycestoval. K obdržení visa bylo zapotřebí pozvání osoby, která v této zemi žije a která se také zaváže, že převezme veškeré výdaje spojené s cestou a výdaje na ošetření v případě nemoci nebo nehody. Zdravotní pojištění jako takové v totalitních státech neexistovalo. Zdravotní zabezpečení bylo «zdarma». Pozvání jsme obdrželi od jednoho spolupracovníka z Firmy WAB. Tímto ale nebylo ještě zaručeno, že také visum dostaneme.

K tomuto ještě přišla zatěžkávací situace, obdržet visa pro celou rodinu na stejnou dobu. Mamí pracovala ve školství, nemohla požádat o dovolenou mimo dobu prázdnin. Aby jsme nevyvolali podezření, museli jsme vyčkat, až to vyšlo a dostali jsme víza na jarní prázdniny od 21. března 1969. O těchto přípravách jsme se s bratrem dozvěděli mnohem později, až když jsme byli ve Švýcarsku.

20.03.1969
 Pakujeme kufry, na 10 dní lyžařské dovolené ve Švýcarsku. Mamí mi klade na srdce, zapakovat také letní šaty. Tak mi to začalo nějak vrtat hlavou. Martin nevěděl o ničem. Nesměla jsem nikomu říci kam jedeme. Až když jsem se poslední den v pátek 21.03.1969 odpoledne loučila ve škole. Tam jsem řekla, že jedeme lyžovat do Švýcarska. Samozřejmě se učitelé ptali, jestli tam zůstaneme. Moje odpověď: «Určitě ne!». Martin stále nic netušil...

DIE VORBEREITUNG

Papís erste Worte, als Sie im August 1968 aus der Schweiz zurück nach Tschechoslowakei kamen waren:
 «So lange die Säue (Russen) da sind, werde ich nicht bleiben.»
 Dies habe ich erst bei der Vorbereitung dieser Broschüre von meiner Tante erfahren.

Aus einem totalitären Staat auszureisen ist nicht so einfach. Um ein Visa für das gewünschte Land zu erhalten, muss eine in diesem Land wohnhafte Person eine Ferien-Aufenthaltseinladung schicken und sich verpflichten, sämtliche Kosten für die Aufenthaltsdauer und auch für etwaige Genesungskosten im Falle einer Krankheit oder Unfalls zu übernehmen. Eine Krankenkassen-Versicherung gab es damals in den Sozialistischen Staaten nicht. Die Gesundheitsversorgung war «kostenlos». Die Einladung haben wir vom einem Mitarbeiter der Firma WAB erhalten. Damit war aber nicht gewährleistet, dass auch ein Visum automatisch ausgestellt wird.

Dazu kam die Schwierigkeit, die Ausreisevisa für die ganze Familie zur gleichen Zeit zu bekommen. Mamí hat im Schulwesen gearbeitet. Sie konnte keinen Urlaub ausserhalb der Ferienzeit beantragen. So mussten, um keinen Verdacht zu erregen, die Visas für alle zusammen auf eine Schulferienzeit ausgestellt werden. Es war nicht so einfach. Auf die Frühlingsferien März 1969 hat es dann doch endlich geklappt. Über diese Vorbereitungen haben wir erst sehr viel später, bereits in der Schweiz erfahren.

20.03.1969
 Wir packen die Koffer, für zehn Tage Skiferien in der Schweiz. Mamí hat mir aufs Herz gelegt, auch Sommersachen einzupacken. Da wurde ich etwas stutzig. Martin wusste von nichts. Wir durften niemandem erzählen, wohin wir fahren. Am Freitag 21.03.1969 Nachmittag in der Schule beim Verabschieden habe ich erst erwähnt, dass wir in die Skiferien in die Schweiz fahren. Natürlich haben die Lehrer gefragt, ob wir dort bleiben werden. Meine Antwort: «Sicher nicht!». Martin war immer noch ahnungslos...

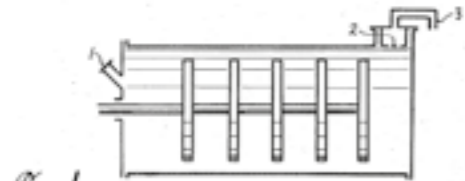

Fig. 1

PRIOR ART

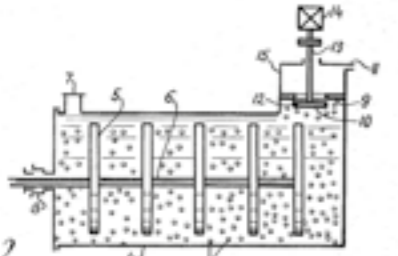

Fig. 2

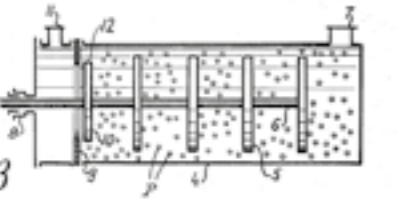

Fig. 3

INVENTORS: J. Kaspar, Vladislav Bick, R. S. Shiley, Attorney

United States Patent Office

3,536,266 Patented Oct. 27, 1970

3,536,266 APPARATUS FOR CONTINUOUSLY DISPERSING SUSPENSIONS OF SOLID PARTICLES...

ABSTRACT OF THE DISCLOSURE

An apparatus for continuously dispersing suspensions of solid particles in which a suspension is to be dispersed...

BACKGROUND OF THE INVENTION

The present invention relates to a dispersing apparatus in general, and to an apparatus for continuously dispersing solid particles up to colloidal fineness...

SUMMARY OF THE INVENTION

It is therefore a general purpose of the invention to overcome the disadvantages recited above with respect to the prior art.

3,536,266

before set forth, the axis of the vessel is preferably disposed in a horizontal plane or in a plane inclined therefrom at any angle up to 45 degrees. The vessel is partially filled up with the suspension to be processed...

3,536,266

4. An apparatus as defined in claim 1, wherein said grinding particles have a grain size of less than 3 microns, and wherein said axial gap has a thickness of 50-70% of the smallest or widest grinding particle...

of the suspension and the auxiliary particles reaches the open adjacent the cylindrical surface of the rotary circular plate of the dynamic separator. Due to the rotation thereof the grinding particles are partially separated from the suspension on said cylindrical surface...

5. An apparatus as defined in claim 1, wherein said grinding particles have a grain size of less than 3 microns, and wherein said axial gap has a thickness of 50-70% of the smallest or widest grinding particle...

PROČ DO ŠVÝCARSKA

Tati vynalezl a vyvinul s jeho kamarádem a spolupracovníkem nový typ mlýnu k mletí nejjemnějších částic: «Zařízení k dispersi od suspenzích pevných dílků na koloidní jemnost».

Tento vynález byl přihlášen a patentován v různých zemích. Licenci k výrobě a prodeji tohoto zařízení prodal institut VÚOS firmě WAB v Basileji. Díky mnoha služebním cest mohl otec navázat také privátní kontakty. Jeden z těchto známých nás pozval do Švýcarska a tím nám pomohl k útěku. Známí také rodičům hodně poradili a pomohli při vyřizování různých formalit.

WARUM IN DIE SCHWEIZ

Papi hat mit seinem Arbeitskollegen eine neuartige Mühle zum Mahlen feinsten Partikel erfunden und entwickelt: «Vorrichtung zur Dispergierung von Suspensionen fester Teilchen auf kolloidale Feinheit».

Diese Erfindung wurde in verschiedenen Ländern zum Patent angemeldet und auch publiziert. Eine Lizenz für die Herstellung des Apparates wurde durch das Institut (VÚOS) an die Firma Willi A. Bachofen in Basel verkauft. Durch die vielen Geschäftsreisen in die Schweiz konnte mein Vater auch private Kontakte knüpfen. Einer dieser Bekannten hat uns eine Einladung geschickt, welche uns zur Flucht verholfen hat. Die Freunde haben meine Eltern bei der Erledigung verschiedener Formalitäten unterstützt und beraten.

Patentsuche interface showing search results for 'Vorrichtung zur Dispergierung von Suspensionen fester Teilchen auf kolloidale Feinheit'.

Vorrichtung zur Dispergierung von Suspensionen fester Teilchen auf kolloidale Feinheit DE 1632424 A1

ZUSAMMENFASSUNG auf verfügbar

BESCHREIBUNG auf verfügbar

ANSPRÜCHE auf verfügbar

REFERENZIERTE VON

Table with 5 columns: Zitiert von Patent, Eingetragen, Veröffentlichungsdatum, Antragsteller, Titel. Includes entries for DE3437866A1 and EP3050628A1.

KLASSIFIZIERUNGEN

Table with 2 columns: Internationaler Klassifikation, Unternehmensklassifikation, Europäische Klassifikation. Includes codes like B02C17/16, B01F7/00, B01F15/00.

JURISTISCHE EREIGNISSE

Table with 4 columns: Datum, Code, Ereignis, Beschreibung. Includes events like 'Grant after two publication steps (3rd publication)' and 'Ceased/non-payment of the annual fee'.

Eine der Reparatur- und Stärkungspausen
Mami mit Martin bereiten einen Snack vor
Papi repariert (wieder mal) das Auto

Jedna z opravovacích a občerstvovacích
přestávek
Mami s Martinem připravují svačinu
Tati opravuje auto, kamarád přikukuje

In Österreich
die Laune ist bereits viel gelöster
Papi mit seinem Erfinder Kollegen
Martin macht Blödsin mit Tochter der Freunde
Ich schaue etwas skeptisch wie Papi und
Martin einpacken.

V Rakousku
všeobecná nálada je mnohem uvolněnější
Tati s jeho kamarádem a také vynálezcem
Martin dělá zase hlouposti s dcerou kamarádů
Dívám se trochu skepticky na tatiho
a Martinovo pakování do kufru

DER WEG

21.03.1969_Freitag
18.00 Pardubice ab
23.00 České Budějovice Hotel Vltava an

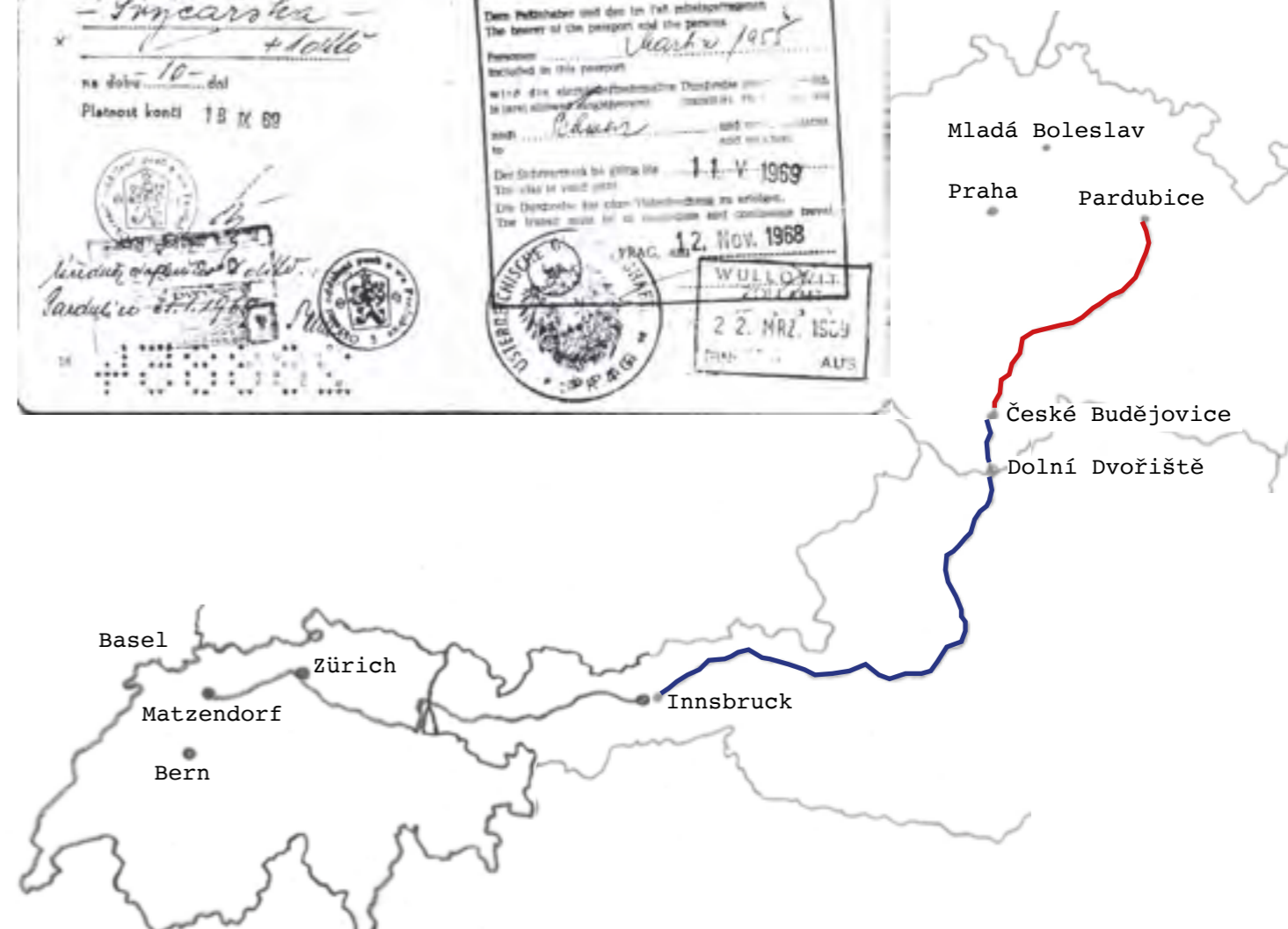
22.03.1969_Samstag
09.00 České Budějovice (Budweis) ab
10.00 Grenzübergang Dolní Dvořiště
nach Österreich.

Wir sind alle sehr aufgeregt. Haben von den Eltern erklärt bekommen, was wir sagen sollen, sollten die Zöllner nach den mitgeführten Sachen fragen. Alles ist sehr glatt abgelaufen. Die Zöllner wollten den am Vorabend gespielten Eishockeymatch schauen. Die CSSR gewann 2:0 über die Russen. Ein grosses Ereignis. Und ein riesen Glück für uns.

Übernachtung
30km vor Innsbruck

21. 3. 1969 - pátek
odjezd z Pardubic ani - 18⁰⁰ loo
Příjezd do Č. Budějovic 23⁰⁰.
Hotel - Hotel Vltava

22. 3.
Odjezd z Č. Budějovic v 9⁰⁰
10⁰⁰ překročil hranici Dolní Dvořiště
Hotel 30 km před Innsbruckem
Hotel - Golden Key

Österreich, mami und ich
Rakousko, mami a já

Auf dem St. Anton Pass. Die Oktavie hat sich etwas überhitzt, sie muss mit Schnee gekühlt werden. Die anderen erwärmen sich mit einer Zigarette...
Na pasu St. Anton. Oktavie se trochu přehřivala, musíme chladit sněhem. Ostatní se ohřívají cigaretou.

Die Schweiz, Passkontrolle - spannend
Švýcarsko, pasová kontrola - napínavé

Geschafft,
Papi ist erleichtert, Martin freut sich

Zvládnuto,
tati si oddech, Martin se těší

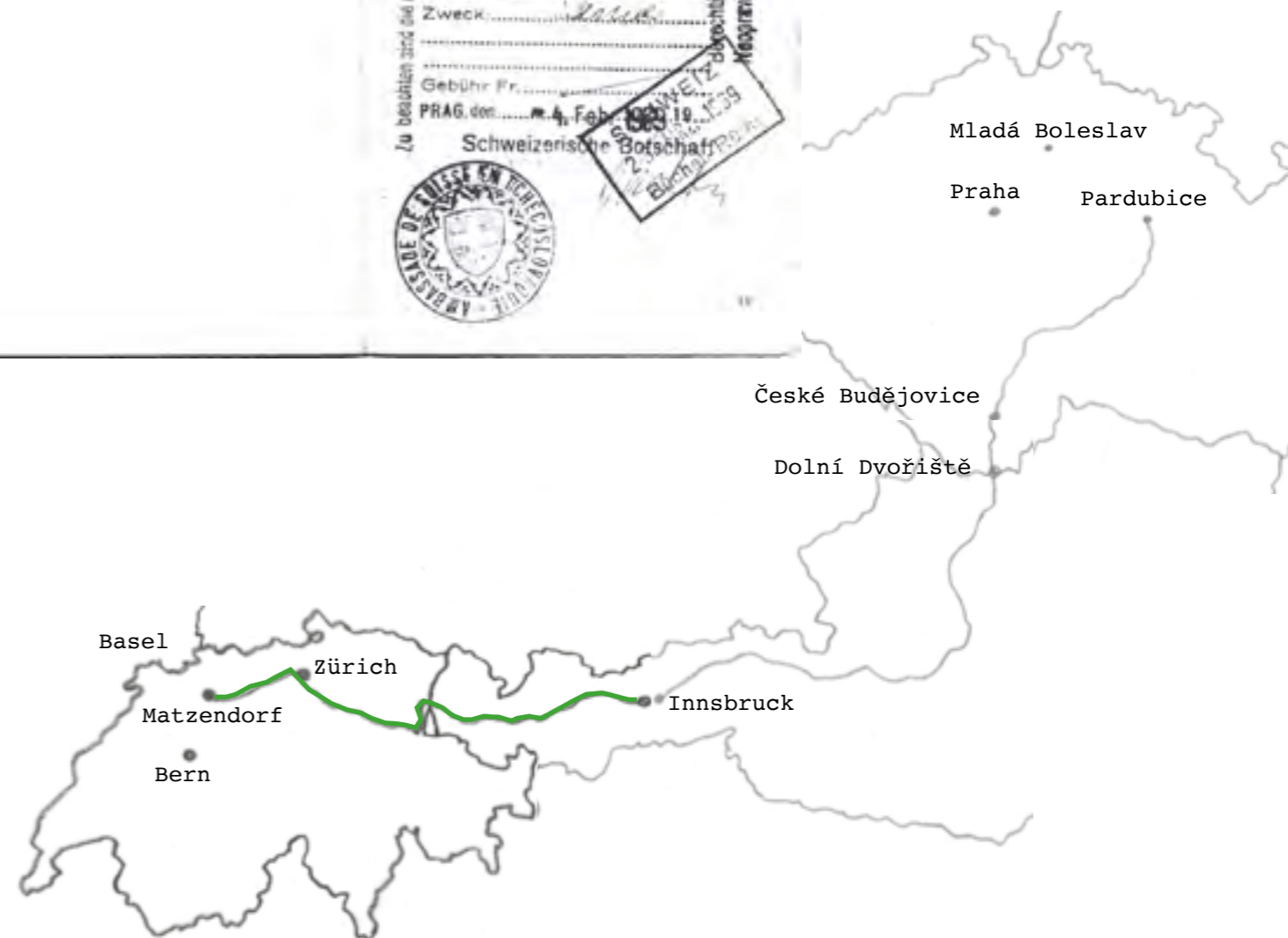

DER WEG

23.03.1969_Sonntag
Am Morgen Abfahrt
13.00 Grenzübergang Büchel-Rüthi
in die Schweiz
(nicht mehr vorhanden)

Übernachtung in Matzendorf bei unseren
Freunden.

23. 3.
Ráno odjezd z Kolínska. Přijede hranice
do Švýcarska v 13⁰⁰
Zou v Matzendorfu u [redacted] konstatují
že v kolíně u [redacted].

TSCHECHOSLOWAKISCHE SOZIALISTISCHE REPUBLIK
ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Hauptstadt <i>Hlavní město</i>	Praha
Einwohnerzahl <i>Počet obyvatel</i>	15,8 Mil.
Fläche <i>Rozloha</i>	127'876 km ²
Bevölkerungsdichte <i>Hustota obyvatelstva</i>	123 /km ²

Stand 1968

DIE SCHWEIZ
ŠVÝCARSKO

Hauptstadt <i>Hlavní město</i>	Bern
Einwohnerzahl <i>Počet obyvatel</i>	6,068 Mil.
Fläche <i>Rozloha</i>	41'285 km ²
Bevölkerungsdichte <i>Hustota obyvatelstva</i>	147 /km ²

Stand 1968